

“Voor we onze eerste woning kochten, woonden we hier in de Machariuswijk. Bij gebrek aan betaalbare huizen in de buurt zijn we noodgedwongen naar een ander deel van Gent verhuisd”, vertelt Stien. “Stella en Lili gingen hier nog wel naar school, wat elke dag bijna vijf kilometer fietsen betekende. Vandaar onze interesse, te meer daar de grond grenst aan het Rommelwaterpark, zodat we er naast een minirstadstuin meteen een grote groenruimte bij konden krijgen.”

Het koppel kreeg de grond toegewezen en pikte uit de pool van zes beschikbare architecten het bureau Cruysweegs-Halsberghe uit omdat die in het verleden al mooie oplossingen binnen het kavelproject hadden gerealiseerd. Het ontwerp kwam neer op een rondje puzzelen voor gevorderden. Hoe krijg je op een lap grond van 82 m² een programma met een grote fietsenberging, een ruime leefkeuken, een zithoek, een bureau, vier slaapkamers, een badkamer en alle ondersteunende functies? Architecte Nathalie Cruysweegs: “Gelukkig konden we gebruik maken van drie bouwlagen en een zolder onder een mansardedak. Door de leefkeuken, de zitruimte en het bureau te spreiden over de verdiepingen, wisten we alle functies de nodige vierkante meters toe te bedelen. De dagzones zijn via vides met elkaar verbonden, wat voor overvloedig daglicht en een optimaal ruimtelijk gevoel zorgt.” Het resultaat is een ruime, lichte en betaalbare woning op maat van het gezin, ondanks de geringe bouwbreedte die varieert van amper 4 tot net geen 5 meter.

Ecologisch project

Stien en Dries streefden naar een zo energiezuinig en ecologisch mogelijke woning en hadden dus allerminst een probleem met de door Sogent geëiste lage-energieprestatie. In samenspraak met de architecten bekeken zij voor elke keuze nauwgezet de technische, financiële en organisatorische haalbaarheid. De bedoeling was met elke investering een maximale ecologische winst te realiseren. Om daarvoor extra budget vrij te maken, voerde Dries een reeks werken zelf uit, zoals de technieken, de vloeren in samengesteld hout op de verdiepingen en de schilderwerken. Waar beneden werd gekozen voor plafondhoge maatwerkdeuren, kregen de privévertrekken budgetvriendelijke standaardhoogtes.

Die aanpak resulteerde onder andere in raamprofielen van accoya, een chemisch behandelde houtsoort die een uitstekend alternatief vormt voor tropisch hardhout. Een warmtepomp met verticale boring werd overwogen, maar sneuvelde omwille van meerdere redenen. In plaats daarvan wordt de laagenergetische woning verwarmd met een gascondensatieketel en vloerverwarming. De zonzijde van het dakvlak werd optimaal ingevuld met zonnecollectoren voor de productie van sanitair warm water. In het dak werden als isolatiemateriaal cellulosevlokken ingeblazen.

Toonaangevende materialen zijn beton, dat terugkeert in de vloer op het gelijkvloers, de plafonds en de trap naar de eerste verdieping, en multiplex dat alom aanwezig is. Budget en timing werden netjes gerespecteerd. Stien: “Gelukkig maar, want we hebben een jaar een huis gehuurd van kennissen die tijdelijk in het buitenland verbleven.”

